

Abstrakt

Tato práce se ve své teoretické části zabývá psychoanalytickými a poststrukturálními – tedy posthumanistickými – náhledy na tři vzájemně propojené, avšak ve vybraných aspektech až protikladné koncepty lásky, touhy a jouissance, které pojímá jako součásti (jak bude zdůrazněno) nejen tradičně zobrazovaných heterosexuálních vztahů. U lásky jsou těmito aspekty mytologie a konstruovanost, u touhy její věčně nesplnitelný odklad, u jouissance pak ztráta a rozpad já, souvislost s freudovským libidem, i s pudem smrti. Práce sleduje vývoj podob výše zmíněných konceptů u psychoanalytických a poststrukturalistických autorek a autorů jako jsou Sigmund Freud, Jacques Lacan, Jacques Derrida, Judith Butler, Luce Irigaray, Hélène Cixous a Julia Kristeva, v jejich primárních textech (v menší míře), tak také zohledňuje, jak jsou recipováni v sekundární literatuře. Teoretická část se tedy opírá o studium primárních textů i příslušné odborné sekundární literatury k dané problematice z oblasti filosofie, genderových a kulturních studií a feministických a kritických teorií. V druhé, interpretační části jsou využity české literární texty tematizující otázky emocí, milostných vztahů a sexuality tří českých autorek, pokrývající období od šedesátých let minulého století až po současnost.

Klíčová slova: psychoanalýza, povinná heterosexuality, poststrukturalismus, česká literatura